

Перспективно

ЗАДАЧІ РОЗМІТКИ ПО ШЛЕЗИНГЕРУ

Доктор фізико-математичних наук, професор Михайло Шлезингер (Міжнародний науково-навчальний центр інформаційних технологій і систем Національної академії наук України, Київ) прочитає у нашому університеті інтенсивний курс лекцій «Підкласи задач розмітки, що можуть бути розв'язані, та алгоритми їх розв'язання».

Професор Шлезингер – учений європейського рівня. Він є провідним в теорії структурного розпізнавання образів. У ВНТУ Михайло Іванович виступив з циклом лекцій по своїх дослідженнях. Хоча лекції розраховані на молодих науковців і дослідників у галузі штучного інтелекту, математичної кібернетики, теорії обчислень та оптимізації, чимало й студентів із зацікавленням їх відвідували.

– Справді було дуже цікаво, – ділиться враженнями **Олександра Кулик, третьокурсника Інституту автоматики, електроніки та комп'ютерних систем управління (група 2СІ-08)**. – Задачі розмітки дозволяють як обробляти зображення, так і розв'язувати ряд інших завдань, зовсім не пов'язаних із зображенням. На науковому семінарі, який був вступом до запланованого на наступні дні курсу лекцій, Михайло Іванович показував, як він застосував їх у розпізнаванні зображень. Ці задачі, ці алгоритми є

унікальними, їх можна використувати у різних галузях. Шлезингер дуже специфічно і цікаво читає лекції – він не говорить нічого зайвого і дуже добре пояснює. Хоча матеріал складний, але як і досвідчені викладачі, котрі багато років займаються наукою, так і студенти, аспіранти могли для себе почерпнути багато корисної інформації.

Професор Шлезингер запевняє, що йому спілкуватися з нашими студентами теж було дуже приємно:

– Мені здається, ми з аудиторією знайшли контакт. Окрім того, що я дослідник, займаюсь ще і педагогічною роботою уже років 15. Дуже важливо уміти спрощувати матеріал, але не вихолощуючи, не примітивізувати. Читаю лекції із задоволенням, особливо тоді, коли, як у вас, аудиторія сприймає, розуміє. Багато студентів увесь час проявляли розуміння,

Професор Михайло Шлезингер

і цим я задоволений. Через вашу газету передаю їм запрошення, нехай приїздять до Києва. Наша галузь – штучний інтелект, вона дуже розрізнена, тому там з'являються погані роботи, бур'яни. Проти цього немає ніякої іншої боротьби, як весь час їздити один до одного, знайомитись з роботами один з одного. Я представив на ваш суд те, що робиться у нас. Тепер чекаю, що ви представите на суд нашого інституту свої наробки.

му виданні дуже важливо відобразити цю «рукописність» «Думок», порівняти основні версії, відзначити нерозшифровані місця і концепції можливої структури твору. А це неможливо без урахування досвіду світового паскалезнавства, передовсім французького.

Тож «наукомісткий» процес редагування виявився надзвичайно складним через глибoku різницю засадових методик літературного і науково-філософського перекладу. Довелось ретельно зіставляти переклад з оригіналом, виробляти уніфіковану термінологічну концепцію, подекуди вдаючись до термінологічних новацій, упорядковувати джерельну базу для запозичення різноманітних цитат, якими рясніє Паскалів текст, узгоджувати зміст французького і латинського перекладів Біблії, доступних Паскалю, з наявними українськими перекладами тощо. Понад те, у червні 2008, коли було відредаговано менше чверті тексту, трагічно загинув Анатоль Перепада. У підсумку редагування розтягнулося на півтора роки і вилилось у фактичний співпереклад. З січня по травень 2009 було написано основний масив коментарів і дослідницьких матеріалів загальним обсягом у 13 друкованих аркушів, що дорівнює цілком пристойній монографії.

До того ж, працювати доводилось в умовах невблаганного цейтноту, адже на 12 червня 2009 р. у співпраці з Посольством Франції та Французьким інститутом в Україні, було заплановано масштабну презентацію книги за участю Доменіка Декота, директора Міжнародного центру Блеза Паскаля. Я фізично не встигав підготувати усі без винятку заплановані

матеріали, тому частину приміток і покажчиків було доручено скласти Ельвірі Чухрай і Євгену Скопову, співробітникам Центру історико-філософських досліджень «Renatus» при нашій кафедрі філософії. Саме так, спільними зусиллями багатьох людей та інституцій, було підготовано на пристойному рівні й вчасно видано ту книгу, яка нині є однією з найпомітніших літературних подій 2009 року в Україні. Важливо зазначити, що ВНТУ, через активну і плідну діяльність Центру «Renatus», постав одним з творців цієї події.

Варті на відзнаку дві презентації видання: у Києво-Могилянській Академії, в межах свята французької книги (http://www.ukma.kiev.ua/Galleries/gallery2/main.php?g2_view=cart.ViewCart&g2_GALLERYSID=7b81536d12e96a7cbb5632c7fb51a969), друга презентація у програмі престижного Гогольфесту (Київ, 12.09.2009: http://www.gogolfest.org.ua/rus/literature/events/2009-09-02_05-52-15). Але найважливішим є те, що «Думки» розвіяли міф про безнадійну примітивізацію сучасних читацьких смаків. Адже вони, несподівано для багатьох, дістали визнання не лише науковців, але й книговидавців та широкого читацького загалу. 11 вересня 2009 р., за програмою Львівського форуму видавців, «Думки» перемогли у інтернет-голосуванні з визначення книжки року, яка здатна змінити світогляд читачів (до конкурсу було подано 117 книг українських та зарубіжних авторів): <http://txt.newsru.ua/rest/14sep2009/kniga.html>. Отже, інтелектуальна класика цілком спроможна зацікавити і сучасного читача, справа лише у нашій спроможності гідно і кваліфіковано її представити.